

[Camre.]

som fortjener overvejelse. Det er jo rigtigt, som forslagsstillerne bemærker, at Folketingsstidende og folketingsårhbøgerne ikke når ud til en videre kreds og heller ikke er indrettet på at skulle gøre det. Dagspressen, som skal informere om mange andre forhold end det, der sker her i folketinget, kan vanskeligt bringe en overskuelig fremstilling af alt tingets arbejde; dertil kommer jo, at den borgerlige presse udgør ca. 90 pct. af den samlede dagspresse, og derfor bliver den politiske orientering skæv.

Det er velkendt for de fleste, at kommunikationen mellem politikere og borgere trænger hårdt til en fornyelse. Befolkningen føler tit, at vi her i folketinget taler et sprog, som folk ikke forstår, og mange finder, at det er svært for borgerne at engagere sig i folketingets arbejde, fordi dette arbejde ikke meddeles dem på en sådan måde, at det umiddelbart er opfatteligt. Hele den måde, hvorpå tingets arbejde offentliggøres og formidles til borgerne, skaber ofte misforståelser og giver anledning til unødigt utilfredshed.

Vi må nok erkende, at det foretrukne og mest betydningsfulde informationsmiddel er fjernsynet, og der kan nok være grund til at spørge, om fjernsynets nyhedsformidling fra folketinget virker rigtigt. Ofte må der jo klippes udsnit ud af en debat i salen, som er svære at placere i en helhed, og selve formen, det at en mand eller kvinde står på en talerstol og holder enetale, er vanskelig at overføre til TV og få god kommunikation ud af.

TVs billeder af den tomme folketingssal under debatterne bibringer på uheldig måde borgerne det indtryk, at folketingsmedlemmerne ikke bestiller nok. Det kan ærgre at høre denne opfattelse fremført igen og igen på møder og i læserbreve, når man ved, at medlemmerne arbejder rundt omkring i husets udvalgsværelser og ofte har så mange møder, at de ikke kan nå dem alle, eller farer landet rundt for at tale ved møder eller sidder på deres værelser her på Christiansborg og klaprør på en skrivemaskine og laver arbejde, som man i alle andre erhverv ville sætte sekretærer til.

TVs referater her fra huset giver ikke noget udtryk for, at medlemmerne ofte har

en arbejdsdag, der er den dobbelte af det almindelige i vores samfund. Det skal medlemmerne ikke specielt takkes for, men det kan jo heller ikke være rimeligt, at det stik modsatte billede skabes hos mange mennesker. Man kunne nok foreslå TV at lave høringer om alle væsentlige folketings-spørgsmål med en eller to deltagere fra hvert parti hver uge og måske af ca. 1 times varighed. Man kunne også konfrontere politikerne med særligt sagkyndige kritikere udefra og lade meningene brydes. Jeg tror, denne form ville give langt bedre kommunikation.

Sådan kunne man på forskellige områder nævne forslag til forbedring af kommunikationen mellem folketinget og borgerne. Jeg skal her slet ikke forsøge at give en udtømmende fremstilling af alle de områder, hvor der er behov for ændringer. Det bør bare siges, at vi er principielt enige med forslagsstillerne om, at kommunikationen til borgerne skal forbedres. Jeg er derimod slet ikke sikker på, at dette bedst og mest effektivt kan gøres i den form og med det middel, som VS foreslår. Jeg er bange for, at det ville gå med et sådant blad, som det gik med lovforslaget om jordlovene i 1963, der blev sendt ud til hele befolkningen; det havnede ulæst i papirkurven. Men forslaget bør overvejes i udvalget vedrørende forretningsordenen.

Problemet omkring den politiske kommunikation i et samfund, der bliver stadig mere kompliceret, og hvor borgernes ønsker om medbestemmelse og medviden stadig øges, er imidlertid stort. Herunder kommer jo også selve spørgsmålet om meddelelse til borgerne om deres rettigheder og pligter ifølge lovgivningen. Der hersker en betydelig uklarhed herom. Jeg behøver bare at nævne hele sociallovgivningens område, hvor mange borgere ikke kender deres rettigheder. Her kommer så også spørgsmålet om en offentlig annoncering i dagspressen om den eksisterende lovgivningsindhold ind i billedet, men der kan naturligvis tænkes andre midler.

Jeg vil gerne her på mit partis vegne foreslå, at folketingets udvalg vedrørende forretningsordenen overvejer hele kommunikationsproblemet med alle dets sider og fremsætter forslag om forbedringer.